

Turisme a la Xarxa

Fer turisme per Internet als Països Catalans és encara una aventura de pioners, no tant per manca de propostes com per la dificultat de trobar-les i el sentiment d'insatisfacció que acaben tenint els prop de dos milions d'internautes repartits per Catalunya, el País Valencià i les Illes.

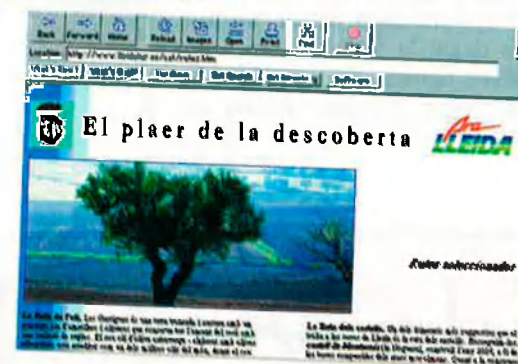
Qualsevol usuari d'ordinador connectat a la Xarxa pot buscar les adreces turístiques de la costa oest dels Estats Units, estudiar les ofertes de Califòrnia, fer una reserva d'hotel i presentar-se un mes després a San Francisco amb un simple resguard imprès a casa seva. Ara, fer la mateixa experiència a Barcelona, València, Perpinyà o Ciutadella li serà molt més difícil. De fet, només uns poques cadenes, com Sol Melià, ofereixen aquesta possibilitat. Les altres empreses només accepten, a tot estirar, reserves per aquest procediment, les quals s'hauran de confirmar per fax o per telèfon.

"Internet i turisme estan condemnats a entendre's". Heus ací una de les frases que repeteixen els gurús de la Xarxa, i que els números avalen: el sector turístic és, després de la venda de productes informàtics, el que més va girar dins el món dels negocis virtuals fins a final del 1998. No és gens estrany. Internet permet d'acostar els productes, per especialitzats que siguin, al consumidor final, i de consumidor turístic ho és, potencialment, tothom qui té ordinador. D'una altra banda, el turisme és un sector organitzat per intermediaris (agències, tour operators) que aconsegueixen de rebaixar preus a base de comprar elements diversos (transport, allotjament...) en grans quanti-

tats i creant allò que se'n diuen paquets. La Xarxa fa possible que els empresaris posin els productes a l'abast dels clients i que puguin rebaixar-ne els preus eliminant les comissions dels intermediaris. Les companyies aèries i les principals cadenes hoteleres internacionals s'hi han començat a posar, amb què han esverat una mica més els petits agents de viatges, actualment envaïts per diversos fronts en les seves competències tradicionals.

En teoria, des de casa estant, els clients poden arribar a fer el viatge abans d'anar-hi, conèixer al mil·límetre la cambra de l'hotel on s'allotjaran i la ruta amb jeep que els durà a la muntanya sagrada de la tribu més exòtica de l'altra punta del món. Però per anar a Morella, a Sitges o a Olot des de la Xarxa, l'experiència resulta més complicada.

La majoria de pàgines electròniques turístiques dels Països Catalans són encara a mig fer. Les administracions –que n'han creat algunes de les millors– han començat a treballar seriosament en projectes turístics a la Xarxa fa menys de quatre anys i sense pressa. El sector privat encara no ha creat instruments potents de comunicació en aquest terreny. No deixa de ser significatiu que en tres territoris que tenen el turisme com un dels principals sectors econòmics globals –o el

principal-, encara no hi hagi adreces d'Internet especialitzades en turisme que s'hagin convertit en recursos obligats.

La gran atomització del sector turístic, principalment a Catalunya i al País Valencià, on la majoria d'empreses són de caràcter familiar, és un dels factors que expliquen la poca penetració d'Internet en el món dels hotels, de la restauració i dels viatges. Jordi Bagó, un dels directius de l'empresa Publintur, amb més de quinze anys d'experiència en comunicació turística, afirma que la poca implantació de la Xarxa entre les empreses del sector ve del fet que, en general, es tracta d'empreses "petites, poc tecnificades i amb un índex d'informatització baix", tret de les pantalles de les agències de viatges.

El reduït volum de les empreses també frena la realització d'inversions costoses en informàtica per a explotar totes les possibilitats de la Xarxa, atès que, diu Jordi Bagó, tota inversió a la Xarxa només es rendible si es fa partint d'un plantejament "global i a llarg termini que moltes vegades els hotels, els restaurants, les cases de pagès o les agències de viatges amb una única oficina no solen fer perquè no se'l poden permetre".

La manca de planificació i el cost inicialment baix d'assegurar-se la simple presència a la Xarxa ha fet que ja hi hagi un conjunt de pàgines que no varien de contingut durant molt de temps i que es moren per manca de credibilitat. Els usuaris fugen corrents si, a mitjan juny del 1999, entren en un capítol d'ofertes turístiques de les Balears i veuen que totes les que hi ha són vàlides fins el 30 de novembre del 1998.

Qui vulgui viatjar pel propi territori, valdrà més que busqui allò que ofereixen les administracions. A Internet ja s'ha produït

l'esquema que funciona als Països Catalans en totes les qüestions relatives a la informació turística, i és que la major part depèn del sector públic, llevat de comptades excepcions, com ara Port Aventura, o, en un altre ordre, del monestir de Montserrat, que fa unes quantes setmanes que és a la Xarxa, i la informació de turisme rural proporcionada per la Unió de Pagesos.

Hi ha administracions (la Generalitat Valenciana, la Diputació de Barcelona i, ben aviat, la Generalitat de Catalunya i alguna més) que han començat a desenvolupar un sistema d'informació

turística per Internet que ja és un pas endavant perquè permetrà la creació de bases de dades de recursos i serveis d'una manera descentralitzada. Amb l'aplicació turinter, desenvolupada per la secretaria d'Estat de Turisme, cada una d'aquestes administracions farà possible que corresponsals diversos (les oficines de turisme de cada territori, per exemple) s'encarreguin d'aplegar dades i d'actualitzar les informacions relatives al territori propi. Més endavant, segons el projecte inicial, hauria de ser possible la integració de tots els bancs de dades, però això és en-

Adreces útils

- Guia de serveis de Catalunya: www.gencat.es/turistex.
- Informació turística del Palau Robert: www.gencat.es/probert
- Guia turística del País Valencià: www.comunidad-valenciana.com
- Informació turística de la província de Barcelona: www.diba.es/turismetotal
- Pàgina electrònica del Patronat de Turisme de les Terres de Lleida: www.lleidatur.es
- Informació del Patronat de Turisme de Girona-Costa Brava: www.cbrava.es

Navegar per 'Les ciutats valencianes'

Una de les poques guies per trobar informació turística per Internet l'ofereix el llibre *Les ciutats valencianes* que fa pocs mesos van editar l'Obra Social de Bancaixa i Edicions Bromera, amb textos de l'escriptor Josep Franco i fotografies de Francesc Jarque i de Rafa Gil, col·laborador habitual d'EL TEMPS. Tots tres han projectat novament les seues mirades sobre un país que coneixen molt bé i han seleccionat les dades històriques bàsiques, les activitats econòmiques al voltant de les quals gira la vida dels ciutadans i les han captades en imatges informatives i artístiques alhora.

Tot plegat es complementa amb un CD-Rom que inclou molta informació turística de totes les ciutats i dels pobles valencians més importants i les seves rodalies, ja que no només fa itineraris urbans, tot destacant-ne els llocs d'in-

terès històric i cultural, sinó que els complementa amb propostes de rutes pel seu entorn natural.

El CD també inclou les activitats culturals i de lleure de cada municipi i informacions econòmiques i de població, que ajuden el turista a conèixer la realitat del lloc que vol visitar.

Però a més, el CD-Rom inclou totes les webs "turístiques" de la Generalitat, les diputacions i els ajuntaments de les comarques valencianes. Això permet que, cliquejant sobre aquestes pàgines electròniques, l'usuari carrega el navegador i accedeixi directament a la informació que les institucions han incorporat a la Xarxa.

Atès que l'oferta de recursos d'aquest tipus és tan escassa, cal destacar l'encert de Bancaixa i Bromera de complementar el llibre amb aquest CD-Rom. **Àlex Milian**

tera molt lluny. Els qui han començat tot just es troben a la primera fase, la d'aplegar informació.

De moment, en qüestió turística, als Països Catalans, per Internet, no es pot fer res que no es pugui fer amb un CD-Rom. Així, per a conèixer les ciutats valen-

cianes resulta més pràctic consultar el CD-Rom de Bancaixa que complementa el llibre *Les ciutats valencianes*.

Els Països Catalans no són els Estats Units. Els negocis turístics i l'explotació de totes les possibilitats de la Xarxa només seran possibles, segons Jordi Bagó, si a

terme mitjà es resolen els tres problemes que avui frenen l'expansió d'iniciatives turístiques: "el preu de les tarifes, la lentitud de les connexions i la seguretat en les transaccions econòmiques".

Antoni Sella

Us heu perdut
EL TEMPS
alguna
setmana?

demaneu-lo al telèfon
902 13 10 25